Fall September 19, 2017

Bir Dünya Kurmak İsimli Kitaptan Yola Çıkarak Hüsnü Özyeğin'in İşletmecilik Eğitimine Bir Bakış

Muhammet Negiz

"Bir Dünya Kurmak" İsimli Kitaptan Yola Çıkarak
Hüsnü Özyeğin'in İşletmecilik Eğitimine Bir Bakış[1]

Ülkemiz iş ve eğitim dünyasının renkli simaları arasında yer alan Hüsnü Özyeğin'in hayatı "Bir Dünya Kurmak-Hüsnü Özyeğinin Yaşam Öyküsü" ismi ile kitaplaştırıldı. Oldukça akıcı bir dille kaleme alınan eser, çok renkli bir yaşamdan önemli kesitleri gözler önüne sermektedir. Kitabı okudukça, "bu kitap başta lise ve üniversite öğrencileri olmak üzere herkese ulaşmalı" demekten de kendimi alamadım açıkçası. Bu kapsamda da kısa bir mektup yazarak Hüsnü Özyeğin Vakfı'ndan destek istedim. Eğer talebime olumlu yanıt verilirse de bu destek kapsamında sözkonusu eseri Erzincanlı öğrencilere ücretsiz olarak dağıtmak istiyorum. Eğer nasip olursa da derslerimde öğrencilerimizle tartışabileceğimiz yerli ve milli bir örnek olarak yerini alacaktır.

Bu yazının konusu elbette kitap dağıtımı değil. Asıl konu kitabın içeriğinde bizlere nelerin dağıtıldığı... Ailecek hüzünlü bir göç hikâyesine sahip olan Hüsnü Özyeğin'in dedesinin ve babasının yaşadığı olaylar da oldukça dikkat çekici. Rıdvan Akar, yaşananları elinden geldiğince güzel bir şekilde anlatmayı başarmış kitapta... Hüsnü Özyeğin'in eğitim hayatı ise iş hayatı kadar ilginç bir şekilde geçmiş. Robert Koleji öncesinde başlayan bu koşuşturmanın zamanla Amerika'ya doğru yönelmesi ve bu ülkedeki macerası ibretlerle dolu...

Kurduğu üniversitede ülkemizin ilk Girişimcilik lisans programını da açan Hüsnü Özyeğin'in hayatındaki girişimcilik ve işletmecilik adımlarında aldığı eğitimin önemli bir yeri olduğunu Bir Dünya Kurmak isimli kitapta görmek mümkündür. Bu yazının konusu da esas olarak budur. Girişimcilik ya da İşletmecilik açısından Hüsnü Özyeğin'in ya da onun gittiği güzergâhtan gidenlerin aldığı eğitim nasıl bir eğitimdir? Haydi daha yakından bakalım!

Hüsnü Özyeğin'in ilkokulu bitirmesi ile eğitim süreci yeni bir aşamaya gelmiştir. Bu süreçte ailesi artık yeni bir okul için karar vermek durumundadır. Bu sırada Özyeğin'in kızkardeşi ile sınıf arkadaşı olan Edi Placi'nin Robert Kolej'de hazırlık sınıfına başlaması ve bundan duyduğu gururu çevresine fazlası ile hissettirmesi ailenin de dikkatini çeker. Özyeğin'i de bu pahalı okula göndermeye karar verirler. Yaz dönemi boyunca okulun sınavlarına hazırlanan Özyeğin, hiç özel ders almadan sınavı kazanan 100 kişi arasında yer almayı başarır. Bu başarı için okul saatlerinden sonra günlük 1 saat ders çalışması yetmiştir. Sınıf arkadaşları arasında Mehmet Emin Karamehmet, Vural Işık, Muammer Ünlüer gibi isimler de yer almaktadır.

Robert Kolej'in dikkat çeken özelliği öğretmen-öğrenci ilişkisi olarak ifade edilmektedir. Amerikalı öğretmenler İngilizce, matematik, fen derslerini verirken, Türk öğretmenler de tarih, coğrafya ve Türkçe derslerine girerdi. Kolej bünyesinde spora ve akademik eğitim dışı aktivitelere de çok önem verilirdi. Bu tür aktivitelerin öğrencileri geliştirdiğine, sosyal hayatlarında onlara faydalı olacağına inanılırdı. Bu kapsamda İstanbul'un en büyük basketbol sahalarından bir tanesi kolej bünyesinde bulunmaktaydı.

Amerikan sistemi, girişkenliği ve başarıyı teşvik eden bir sistem olarak öne çıkmaktaydı. Okulda sadece dersler değil spor ve kulüp çalışmaları da teşvik edilmekte idi. Bütün bu etkinlikler ise girişimci, popüler, yaratıcı bir öğrenci portresinin oluşumu için gerekli unsurlardı. Hüsnü Özyeğin de okula uyum sağladıktan sonra derslerinde başarılı sonuçlar elde etmeye ve okul içi sosyal faaliyetlere katılmaya başladı.

[1] Muhammet Negiz, İstanbul Üniversitesi, mnergiz@live.com

Hüsnü Özyeğin'in hem sporda hem de insani ilişkilerde var olma çabası onun girişimci ve iletişimci yönünün güçlenmesine neden olmuştu. Özyeğin, kolejde Talebe Birliği'nde görev alırken lise son sınıfta da okul yönetimine katılma fırsatını yakaladı. Bütün bu girişimleri ise onun Amerika'ya gidişini sağlayacak ve orada elde edeceği imkânlara kapı aralayacaktı. Başarı sıralamasında ilk on öğrenci arasında yer alması, voleybol takım kaptanlığı, okul basketbol takımı oyunculuğu, piyeslerde oynaması ve talebe birliği başkanı olması ne kadar sosyal olduğunu gösteriyordu.

Özyeğin'in 1963 yılındaki mezuniyet töreninde Talebe Birliği Başkanı olarak yapmış olduğu konuşmada kullandığı ifadeler dikkat çekiciydi;

"Bütün sınıf arkadaşlarıma mutlu bir gelecek, başarılı bir hayat dilerim. Okulumuzda iki ayrı kültürün neticesi olan sorumluluklarımızı bilmek ve ailemize, okulumuza, memleketimize ve insanlığa borçlu olduklarımızı ödemek şuurunun içimizden eksilmemesi en büyük dileğimiz. Bu bizim umudumuz ve ödevimizdir."

Rober Kolej'in 100. Yılında yaptığı bu konuşmadan tam 50 yıl sonra tekrar kolej kürsüsüne gelen Özyeğin, bu defa ise 150. mezuniyet töreninde şu ifadeleri kullanacaktır:

"Siz gençleri karşımda görünce artık sizlerden 50 yaş büyük olmanın verdiği avantajı kullanarak benim hayatımda öğrendiğim ve sizlere hayata atılacağınız bugünlerde faydalı olacağını umduğum birkaç şey söylemek istiyorum:

-Hayal kurmaktan asla vazgeçmeyin. Hayal kurdukça ulaşmak istediğiniz hedeflere yaklaşırsınız.
-Hayat bir maratondur. Zaman zaman düşüp kalkacaksınız. Kısa dönemli değil, uzun dönemli başarılara ulaşmaya çalışın.
-Başarısızlıklarınızı gizlemeyin, onları arkadaşlarınız ve büyüklerinizle paylaşın. Onlardan ders alın.
-İyi arkadaş, bilhassa iyi takım arkadaşları seçin. Sizinle sadece gülen değil ağlayan arkadaşlar da seçin.
-Hep kendinizden daha üstün gördüğünüz gençleri örnek alın.
-Derslerde başarılı olmak hayatta başarılı olmak değildir. Hayattaki sürdürülebilir başarıyı genç yaşınızda edineceğiniz farklı alanlardaki tecrübelerinizin getireceğini unutmayın.
-Mutlaka ama mutlaka sizi heyecanlandıran ve sevdiğiniz işi yapın. Bu zaten sizi başarıya götürecek olan ilk adımdır. Ve o sevdiğiniz işinizde çalışın, yılmayın. Bunun karşılığını mutlaka alacaksınız."

Özyeğin, kolej yıllarında aldığı eğitimi ise şu ifadelerle değerlendiriyordu:

"En çok özgüven verdi. Sosyal bir kişiliğe sahip olmamı sağladı. Liderlik vasıflarımı çok geliştirdi. Özellikle spor çok önemli bir araçtı. Aktif bir insandım. Kolejde çok yönlü bir eğitim aldım. Hocalarımızla kurduğumuz arkadaşça ilişki olgunlaşmamız açısından önemliydi. Çok şey öğrendim. Şimdi kurduğum üniversitede de aynı değerleri geliştirmeye ve kurumsallaştırmaya gayret ediyorum."

Lise eğitimi sonrasında ABD'de eğitim almak için SAT (Scholastic aptitude test) sınavına giren Özyeğin, bunun için yazma, İngilizce, matematik ve eleştirel okuma bölümlerinden başarılı sonuçlar aldı. ABD'da başvurduğu okulların hepsinden kabul alan Özyeğin'in asıl

istediği burslu kabul ise gerçekleşmemişti. Bu durumda ise ailesinin eğitiminin maliyetini karşılaması pek mümkün gözükmüyordu. Bu durumu matematik öğretmeni Grady Hobson ile paylaşan Özyeğin, hocasından Oregon State Üniversitesi ismini aldı. Hocasının yüksek lisans yaptığı bu üniversite, mühendislik alanında iyi bir okul olarak görülüyordu. Asıl önemli olan ise, Oregon State Üniversitesi'nde yabancı öğrencilerin gelmesini teşvik etmek amacıyla okul ücreti çok düşük olarak belirlenmişti. Yıllık okul ücretinin 96 dolar olması ve Kardeşlik Konseyi olarak bilinen Inter Fraternity Council'in her yıl 2 yabancı öğrenciye bir yıl boyunca oda ve yemek giderlerini karşılayan bir burs vermesi de işin cabasıydı.

Hocasından aldığı bilgi ve tavsiyeler ışığında Oregon State Üniversitesi'ne başvuran Özyeğin'in referans mektubunu da hocası Grady Hobson yazmıştı. Okula başvurusu kabul edilen Özyeğin, sözkonusu bursu da almaya hak kazanmıştı.

Okula başlamadan önce hocalarının tavsiyesi ile American Experiment in International Living adlı program kapsamında Amerikalı bir ailenin yerleşerek Amerikan hayat tarzını öğrenecek olan Özyeğin, Oregon'a gitti. Okul başlamadan önce program kapsamında 5-6 hafta bir Amerikalı ailenin yanında Amerikan kültürüne, yemeklerine adapte olarak çevreye uyum sağlanması amaçlanıyordu. Programa müracaat eden Amerikalı aileler ile yabancı öğrenciler merkez tarafından eşleştiriliyordu.

Üniversite eğitimi başladığında aileden ayrılan Özyeğin, burslu geçen eğitim yılı sonrasında yaz döneminde American Experiment in International Living Programı kapsamında tanıştığı ailenin yanında kaldı. Bu sayede hem tasarruf edebilecek hem de iş bulması kolaylaşacaktı. Özyeğin, bu sayede garsonluk yaparak para kazanmaya başlayacaktı. Bu süreç onun için önemli bir tecrübe olmuştu. İleriki dönemlerde ise okulda erkek öğrencilerin barındığı yer olan Fraternity'nin muhasebecisi olma imkanı elde ederek gelirini artırmayı başaracaktı.

Üniversite eğitiminin üçüncü yılında üniversite başkan yardımcılığına seçilen Özyeğin, okulunda tanınır hale gelmişti. Bu arada yine kendisine "yemek tatma", "turnikelerde bilet kontrolü" gibi ek gelir getirecek işler yapıyordu. Daha sonra ise yaz döneminde Kanada'nın Vancouver eyaleti sınırında yer alan Metalline Falls baraj inşaatında çalışarak önemli bir kazanç elde etmişti.

Öğrenciliğinin dördüncü yılında Özyeğin, Oregon State Üniversitesi'nin Öğrenci Birliği Başkanı seçilmeyi başardı. Ciddi bir seçim kampanyası yürütülerek girilen seçilmede sevinen taraf Özyeğin'in kurmuş olduğu "The Party" oldu. Bu başarı sayesinde bir ofisi, iki sekreteri ve ayda 100 dolar maaş imkânını hak etmişti. Özyeğin'in üniversitedeki başkanlık serüveni sırasındaki çalışma temposu çalışma hayatındakinden daha yoğun bir mesai içermekteydi. Özyeğin, başkanlık çalışmaları kapsamında ünlü ABD devlet başkanı J. F. Kennedy'nin kardeşi ve Adalet Bakanı olan Bobby Kennedy'yi üniversitede ağırlamayı başaracaktı.

Özyeğin, inşaat mühendisi olarak mezun olurken mezuniyet konuşmasını yapan kişi olarak 10 bin öğrenci karşısında üniversitenin öğrencileri gerçek hayata hazırlarken sadece akademik gelişmelerini değil, sosyal gelişmelerini de sağlayacak ortamı oluşturmasının önemine dikkat çekmişti. Çünkü üniversitenin öğrencilerine aşıladığı özgüven, hayat boyu kendilerine fayda sağlayacaktı.

Oregon State Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra ABD'de bir belediyede teknik ressamlık yaparak çalışma hayatına atılan Özyeğin, ikinci bir iş olarak da çağrı merkezinde görev yapıyordu. Alemünyum siding (kaplama) satışı için yapılan bu görev ise pazarlama

elemanları için vatandaşlardan randevu almayı gerektiriyordu. Bu çalışma temposu sırasında Özyeğin, aslında inşaat mühendisi olmak istemediğini fark ederek yeni bir kariyer basamaklarını tırmanmaya yöneldi.

Özyeğin'in aldığı karar, yüksek lisans eğitimine gitmesi doğrultusundaydı. Yüksek lisans eğitimi için başvurduğu okullar ise Stanford ve Harvard Business School oldu. Ortalamasının düşük olması ve iş tecrübesinin yok denecek kadar az olması Özyeğin'e başvurularının olumlu sonuçlanmayacağını hissettiriyordu. Ancak, 2 bin mezun arasından sadece Özyeğin için referans mektubu yazmayı kabul eden Oregon State Üniversitesi rektörü Dr. Jensen'in de etkisi ile her iki başvuru da kabul edilmişti. Amerikan eğitim sisteminde tek kriterin öğrencinin not ortalamasının olmaması, öğrencinin sosyal sorumluluk projelerine katılımı, spora olan katkısı ve en önemlisi girişimci ve yaratıcı projelerdeki varlığı önem verilen değerler olarak sıralanıyordu. Özyeğin de bu konularda kendisini öne çıkarmayı başarmıştı. Bu kapsamda, başvuru mektubunda dönemin Adalet Bakanı Robbert Kenedy'yi ağırladığı toplantıya yer vermiş ve onunla çekilmiş olduğu bir fotoğrafı da dosyaya eklemeyi unutmamıştı.

Özyeğin, Harvard'da iki yıllık işletme master programına kabul edilen ikinci Türk olmuştu. Harvard'da eğitim alan Nijeryalı öğrencilerin sayılarının bile Türk öğrencilerden az olması konusunda yıllar sonra dönemin başbakanı olan merhum Turgut Özal'a konuyu açtığında, "Eğitimde Türkiye'nin önünde uzun ve meşakkatli bir yol olduğu" cevabını alacaktı. Özal, Japonya ile Güney Kore'nin endüstrileşmedeki ve ihracatlarındaki başarılarının sırrının eğitimden geçtiğini düşünmekteydi. Her iki ülke de eğitim seferberliğinden sonra ekonomik gelişmeyi sağlayabilmişti. Özal, "Daha çok öğrenciyi Harvard ile tanıştırmalıyız" demişti.

Harvard Business School bünyesinde eğitime başlayan Özyeğin,100 kişilik sınıfta derse başlamıştı. Bu sınıflarda dersler vaka analizi metodu ile öğretiliyordu. Bu vakalar hocalar tarafından şirketlerin gerçek sorunları, fırsatları, uygulamaları, stratejileri göz önüne alınarak hazırlanıyor, sonra öğrenciler kendilerini bu şirketlerin yöneticileri yerine koyarak, derse konu olan vakada alınan kararlar hakkındaki görüşlerini belirtiyorlardı.

Harvard hocaları hiç kürsülerinde durmazlar, hep anfi şeklinde olan sınıflarda öğrenci sıralarının arasında dolaşıp dersleri interaktif bir şekilde yönetirlerdi. Her öğrencinin önünde adı ve soyadının bulunduğu bir kart vardı. Öğrenciler, isim kartlarını katıldıkları sınıflara beraberlerinde götürürlerdi. Hocalar, öğrencilere söz verdiklerinde isimleri ile hitap ederlerdi. Öğrencilere verilen notlar ise Low Pass, Pass, High Pass şeklinde verilirdi. Numaralı not sistemi kullanılmazken derslere devam ise bir zorunluluktu.

Sınıfta inanılmaz bir atmosfer bulunmaktaydı. Genelde Harvard Üniversitesi'ne alınan öğrenciler mezuniyet sonrasında 3-5 yıllık bir iş tecrübesine sahip olan kişilerden oluşmaktaydı. Özyeğin gibi iş tecrübesi olmayan öğrenci nerede ise yoktu. Bu nedenle derslerde ilk zamanlar kendisini çok acemi olarak görüyordu.

Sınıfta vaka tartışması olduğunda, öğrenciler ellerini kaldırarak "ben olsam şöyle yapardım" diyebiliyor, özgüveni yüksek ve bilgi ile donanmış analizler yapabiliyorlardı. Bu durum, Özyeğin'e işinin zorluğunu gösterirken çok okuması ve çok çalışması gerektiğine işaret ediyordu. Bu okul gerçekten çok farklıydı.

Harvard Üniversitesi'nde verilen eğitim Özyeğin'in ufkunu tamamen değiştirmişti. Burası sadece bir üniversite değil aynı zamanda bir atölye idi. Özyeğin, bir mühendis olarak eğitime başlamışken artık iyi bir iş idarecisi ve iktisatçı olarak eğitimini tamamlıyordu.

Harvard'da bir sömestr boyunca yaklaşık 400 farklı durum analizi yani iş dünyasında karşılaşılabilecek farklı senaryolarla ilgili vaka incelemeleri yaparak benzersiz bir tecrübe elde etme imkânını yakalamıştı. Bu analizler, krizden büyümeye, vizyondan projelere kadar hemen her boyuta ilişkin düşünmeyi, analiz etmeyi ve karar vermeyi öğretiyordu.

Harvard'ın özelliklerinden bir tanesi de öğrencilerin vakaları tartışmasına müteakip vaka olarak analiz edilen şirketlerin yöneticileri de derse geliyor ve analiz edilen sorunları veya fırsatları gerçek hayatta nasıl yönettiklerini anlatıyorlardı. Ayrıca, haftada bir iki defa Washington'dan önemli politikacılar, dünyanın en önemli şirketlerinin başkanları veya genel müdürleri Harvard'a gelip konferans verirlerdi. Bu sayede Amerikan iş çevrelerinin bu önde gelen isimleriyle öğrenciler konuşma ve tanışma fırsatı elde ediyorlardı.

Haftada 5 gün ders olan Harvard'da günde 5 ders yapılırdı. Öğrencilere Cuma günü bir vaka dağıtılır ve Cumartesi akşamı saat 18:00'e kadar o vaka hakkında 200 kelimelik bir analizin yapılması istenirdi. Öğrenciler, hazırladıkları analizleri bir zarfa koyarak Baker Library girişinde bulunan posta kutusuna atarlardı. Bu posta kutusu da saat 18:00 itibariyle kapanırdı. Öğrenciler, vaka analizinin "Yönetici Özeti"ni çıkararak kısa bir tahlilini yazılı hale getirme eğitimini bu şekilde alıyorlardı.

Özyeğin, aldığı bu eğitim ile çok boyutlu düşünmeyi öğrenmişti. Buradaki eğitimi sırasında da sosyal faaliyetlerden geri durmayan Özyeğin, sporla meşgul oldu ve öğrenci derneğinde görev aldı. Ayrıca, eğitimi sırasında kısmi zamanlı olarak çalışmaya da devam etti. Buradaki çalışma hayatı sırasında üniversitenin kantin ihalesine girerek garsonluktan patronluğa ilk adımını atmış oldu.

Girdiği ihalede, okul yönetimine bir rapor sunarak menüdeki yiyecekleri kaça satacağını, kantini hangi saatlerde açık tutacağını, temizliğe nasıl özen göstereceğini bildirdi. Bu rapor sayesinde yeni ihaleyi kazanan isim Özyeğin olmuştu. Özyeğin, buraya hazır pizza satışı, sabah kahvaltısı çeşitleri gibi birçok yeniliği getirdi. Kantinin temizliğini de kendisi üstlendiği için hem tasarruf ediyor hem de daha çok para kazanma imkânı elde ediyordu.

Kazandığı para ile okul borcunu ödeyen Özyeğin, 2 bin dolar civarında bir parayı da kendisine ayırmayı başarmıştı. Bu para ile de Pan Amerikan Hava Yolları ve General Motors'un hisselerini satın almıştı. Daha sonra ise karlı gördüğü başka hisselere yöneldi.

Harvard'a eleman arayan şirketlerin özel bir ilgisi bulunmaktaydı. Bankalar ve şirketler, yılın ilk ayından itibaren Harvard Business School'a gelir, Haziran'da mezun olacak ikinci sınıf öğrencileri ile tanışır ve mülakat yaparlardı. İkinci aşamada da beğendikleri öğrencileri genel merkezlerine davet ederek çeşitli yöneticilerin öğrencilerle görüşmelerini sağlayarak uygun görülen kişilere iş teklifi yapılırdı. Amerika'nın en büyük yatırım bankaları, danışmanlık şirketleri, sanayi şirketleri gibi dünyanın en büyük 200-300 şirketi Harvard Business School mezunlarını transfer etmek için yarışırdı. Özyeğin de Citibank, J. P. Morgan, Bankers Trust gibi bankalardan gelen tekliflerin arasında bulunan Arthur D. Little isimli Cambridge merkezli danışmanlık şirketini tercih etmişti. Özyeğin, Harvard Business School'u bitirdiği Cuma günü eşyalarını toplamış ve Pazartesi sabahı yeni işine başlamıştı.

Özyeğin, Arthur D. Little danışmanlık şirketi tecrübesi sonrasında şu tavsiyede bulunmuştu:

“ABD’de okuyan gençlere mutlaka çalışmalarını öneriyorum. Çünkü, asıl görgüyü çalışarak kazanıyorsunuz. Büyük kurumsal şirketlerde çalışan Amerikalıların inanılmaz bir temposu ve disiplini var. Dolayısıyla, o tecrübeyi edinip dönmeleri doğru olur. Ama biliyorum ki belli bir sürenin üzerinde kalırsanız da hayatınızı orada kurmaya başlıyor ve neticesinde orada kalıyorsunuz. Takım halinde çalışma çok önemli. Benim çalıştığım danışmanlık şirketinde, başta 20-25 yıl, onun altında ise 6-7 senelik iş tecrübesi olan iki uzman ve onların altında da bizim gibi üniversiteden yeni çıkmış 2-3 kişi vardı. Finansal analist dedikleri bu elemanlarla beraber takım halinde çalışmak, belli bir projeyi belli bir süre içerisinde bitirmek ve o takımın başındaki takım liderinin işleri dağıtması, sonra toplaması… Çok önemli tecrübeler edindim. Özellikle yatırım bankacılığı açısından çok önemli bir deneyimdi. Sonraları oğluma da aynı tecrübeleri yaşamasını tavsiye ettim.”

Özyeğin, yurtdışında çeşitli konumlarda görev aldıktan sonra ülkesine dönmeye karar verdi. Çünkü gelecek tahayyülü ve kariyer planında başka bir ülke yoktu. Pırıltılı bir eğitimin ve edindiği mesleki tecrübenin ardından şimdi onu Amerika’da tutacak bir gerekçe kalmadığını düşünmüştü.

Hayat sadece kariyer ve başarıdan ibaret olmamalıydı. Kendini en iyi hissettiği yerde yani vatanında, ailesiyle, sevdikleriyle birlikte yaşamalıydı. Genç bir adamın idealizmi ile “artık ülkeme bir yararım dokunmalı” diye düşünüyordu.

Bir Dünya Kurmak isimli bu değerli kitapta verilen bilgiler ışığında bakıldığında, Özyeğin’in işletmecilik eğitimi konusunda en önemli adımlardan bir tanesinin kolej yılları olduğu görülmektedir. Özyeğin, bu dönemde akademik anlamda kendisini geliştirme imkânı bulmanın yanında sosyokültürel olarak da kendisini gerçekleştirmeyi başarmıştır. Onun gösterdiği bu çabalar ise öğretmeninin de kendisine doğru bir rehberlik etmesi sayesinde Oregon State Üniversitesi’nin kapılarını aralamıştır.

Oregon sıralarına hazırlık yaparken yapmış olduğu çalışmalara arkadaşları da şahitlik etmektedir. İngilizce öğrenme konusunda kelime ezberlemek için yazdığı kâğıtları sürekli yanında gezdirdiği ve fırsat oldukça da o kelimelere bakarak kelime dağarcığını zenginleştirmeye çalıştığı arkadaşları tarafından aktarılmaktadır.

Bu şekilde azimli bir öğrenciliğin yanında sosyal ilişkileri sağlam tutması da iyi bir girişimci olmasının kapsını aralayacaktır. Eğitimi sırasınca yanında kaldığı Amerikalı aile ile arasındaki bağlar öğrencilik ve iş yaşamı açısından çok önemli bir rol oynamıştır.

Üniversite yıllarında da akademik hayatının yanında hem çalışma hayatına yönelik dem de sosyal faaliyetler açısından yoğun tempolu bir dönemi takip etmiştir. Üniversitesi ile arasındaki sıkı bağlar sayesinde kendisine Harvard’ın kapısını açacak olan referans mektubu üniversite rektöründen gelmiştir.

Harvard dönemindeki eğitim hayatına ilişkin detayların önemli bir kısmı yukarıda ifade edilmiştir. Ülkemizdeki üniversitelerin önemli bir kısmının aksine Harvard, vaka analizleri ile öğrencilerin becerilerini artırmayı tercih etmiştir. Bu sayede teorik kapsam içerisinde öğrenciyi boğmak yerine gerçek hayatta karşılaşılabilecek ve karşılaşılan senaryolar masaya

yatırılmakta ve bu süreçte öğrencilerin derse aktif katılımı teşvik edilmektedir. Derslere devam zorunluluğu da bu süreçte dikkat çekmektedir.

Üniversitenin öğrencilere kazandırdığı bu bilgilerin yanında iş dünyası ile arasındaki sıkı bağlar da sektördeki güncel gelişmelerin derslerde anlık olarak tartışılmasına imkân vermektedir. Mezuniyet aşamasına gelen öğrencilerin istihdamı sırasında da oldukça etkili olan bu bağlar, ülkemizdeki işletme eğitimi alanında atılması gereken adımlara işaret etmektedir. Özyeğin'in kısmen aile özlemi, kısmen kariyerini ülkede devam ettirmesi olarak görünen yurda dönüş tercihi de ülkemiz için bir kazanç olmuştur.

İşletmecilik eğitimi anlamında ülkemizdeki üniversitelerin yeniden yapılanma ihtiyacı gayet aşikârdır. Bu durumu en açık olarak ortaya koyan durum ise, son ÖSYM tercihlerinde ortaya çıkan tablodur.

Kaynak:

*Akar, Rıdvan., Bir Dünya Kurmak: Hüsnü Özyeğin'in Yaşam Öyküsü, ÖzÜ Kültür Yayınları, Mayıs 2017, İstanbul, 2. Baskı, **S. 42-85**

Metni kaynak olarak göstermek için:

*Negiz, M., "Bir Dünya Kurmak" İsimli Kitaptan Yola Çıkarak Hüsnü Özyeğin'in İşletmecilik Eğitimine Bir Bakış, Eylül 2017, http://mnergiz.blogspot.com.tr/2017/09/bir-dunya-kurmak-isimli-kitaptan-yola-cikarak-husnu-ozyegin-in-isletmecilik-egitimine-bir-bakis-muhammet-negiz.html